

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Der foreslås følgende ændringer i den kommunale ejendomsskattelov (lovbekendtgørelse nr. 595 af 5. september 1986):

1. Lovens § 23 A om dækningsafgift af forretnings- o.lign. ejendomme foreslås ændret, således at der kun skal svares delvis dækningsafgift af ejendomme, hvis drift veksler mellem anvendelse til afgiftspligtigt og ikke-afgiftspligtigt formål, f.eks. en ejendom, der anvendes til kursuscenter (ikke-afgiftspligtigt formål) en del af året og til hotel (dækningsafgiftspligtigt formål) resten af året (forslagets § 1, nr. 1).

2. Der foreslås indsat en ny § 27 A, hvorefter der normalt kommer til at gælde samme morarente for alle de betalinger, der opkræves over ejendomsskattebilletten (forslagets § 1, nr. 3).

3. Der sker en ajourføring af den rentegodtgørelse, der skal ydes skatteyderen i tilfælde af tilbagebetaling af ejendomsskat (forslagets § 1, nr. 4).

Forslagets § 1, nr. 2, er af redaktionel karakter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

I gældende lovs regler om dækningsafgift af forretnings ejendomme er der alene en bestemmelse om delvis dækningsafgift for de tilfælde, hvor kun en del af en ejendoms areal anvendes til et afgiftspligtigt formål. Af sådanne ejendomme svares dækningsafgift af den del af forskelsværdien, der vedrører den del af ejendommen, der anvendes til det afgiftspligtige formål; dog kun hvis den pågældende del udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendomme.

Derimod indeholder loven ikke en tilsvarende regel for de tilfælde, hvor en ejendom kun en del af skatteåret anvendes til et afgiftspligtigt formål, f.eks. sæsonmæssig anvendelse til forretning eller hotel, mens den resten af året anvendes til et ikke-

afgiftspligtigt formål, f.eks. til kursuscenter. I sådanne tilfælde anses ejendommen ifølge Indenrigsministeriets praksis i dækningsafgiftssager for at være fuldt afgiftspligtig.

Det forekommer imidlertid rimeligt, at der gælder nogenlunde tilsvarende regler om delvis dækningsafgift i begge grupper, dvs. både med hensyn til ejendomme, hvor kun en del af arealet anvendes til et afgiftspligtigt formål, og med hensyn til ejendomme, der i løbet af året anvendes skiftevis til afgiftspligtigt og ikke-afgiftspligtigt formål.

Det foreslås derfor, at det gennem indsættelse af to nye punktnummer i § 23 A, stk. 2, fastslås, at der i de sidstnævnte tilfælde kun skal svares delvis dækningsafgift af ejendommen, idet andelen fastsættes forholdsmæssigt på grundlag af den periode, hvori ejendommen anvendes til et afgiftspligtigt formål. Af praktisk administrative grunde bestemmes det, at perioden skal forhøjes til nærmeste antal fjerdedele af et år. Dvs. at dækningsafgiften af de pågældende ejendomme altid kommer til at udgøre et vist antal fjerdedele af fuld dækningsafgift.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke vedrører tilfælde, hvor driften af en dækningsafgiftspligtig virksomhed er indstillet eller ophørt. I sådanne tilfælde anses afgiftspligten at vedvare, indtil ejendommen indrettes til et ikke-afgiftspligtigt formål, eller eventuelt indtil ejendommen er kommet i en sådan stand, at den er uanvendelig til virksomhed af den art, der er nævnt i ejendomsskattelovens § 23 A.

Til nr. 2

Der er tale om en ændring af redaktionel karakter.

I den kommunale ejendomsskattelovs § 27, stk. 1, 2. pkt., er der fastsat en minimumsregel for opkrævning af ejendomsskatter, således at et årligt ejendomsskattebeløb på mindre end 200 kr. ikke opkræves. Reglen omfatter det samlede årlige beløb, der vil kunne pålignes en given ejendom i grundskyld og dækningsafgift til kommune og